

Božská Prozřetelnost

Každý člověk může být přetvořen a neexistuje žádné předurčení.

322. Zdravý rozum nabádá, že všichni lidé jsou předurčení pro nebe a nikdo není předurčen pro peklo. Všichni se totiž rodí jako lidé, a proto v sobě mají obraz Boží. Tímto obrazem Božím v nás je naše schopnost chápat pravdu a činit dobro. Naše schopnost chápat pravdu pochází z Božské moudrosti a schopnost činit dobro z Božské lásky. Tyto schopnosti jsou obrazem Božím; zůstávají v každém duševně zdravém člověku a nejsou z něj nikdy smazány. Proto se můžeme stát společenskými a morálními lidmi; a kdo je společenský a morální, může se stát také duchovním člověkem, neboť společenské a morální kvality jsou přijímací schránou duchovnosti. Člověk se nazývá společenským, pokud zná zákony země, jíž je občanem, a žije podle nich; a nazývá se morálním, pokud tyto zákony učiní věcí své morálky a svého charakteru a žije podle nich z rozumových důvodů.

Nyní uvedu, jakým způsobem je společenský a morální život přijímací schránou duchovního života. Žij podle těchto zákonů nejen jako podle zákonů společenských a morálních, ale také zákonů Božských, a staneš se duchovním člověkem.

Stěží existuje národ tak barbarský, aby neměl stanoveny zákony proti vraždě, smilství s manželkou druhého, krádeži, falešnému svědectví a porušování práv druhých. Společensky a morálně vyspělý člověk tyto zákony dodržuje, aby byl nebo se jevil dobrým občanem. Pokud však tyto zákony nebude považovat zároveň za Božské, je společenským a morálním člověkem pouze na přírodní úrovni. Pokud je však bude považovat také za Božské, stane se společenským a morálním člověkem i na duchovní úrovni.

Rozdíl je v tom, že druhý typ člověka není dobrým občanem pouze pozemského království, ale i nebeského království, zatímco první typ člověka je dobrým občanem pouze pozemského království, a nikoli království nebeského. Rozlišují je dobra, která činí. Dobra, která činí přírodní společenští a morální lidé, nejsou dobry o sobě, neboť je v nich člověk a svět; avšak dobra, která činí duchovní společenští a morální lidé, jsou dobry o sobě, neboť v sobě mají Pána a nebe.

To nám ukazuje, že jelikož se všichni rodíme se schopností stát se společenskými a morálními lidmi na přírodní úrovni, rodíme se také se schopností stát se společenskými a morálními lidmi na duchovní úrovni. Musíme pouze uznávat Boha a nečinit zlo, protože je proti Bohu, a činit dobro, protože je pro Boha. Tím vchází duch do občanských a morálních skutků, a ony pak žijí. Bez toho v nich žádný duch není a ony nežijí. Proto se také přírodní lidé nazývají mrtvými, jakkoli jednájí společensky a morálně, zatímco duchovní lidé se nazývají živými.

Díky Božské Prozřetelnosti Pána každý národ má nějaké náboženství; nejdůležitějším principem každého náboženství je přitom uznávat, že Bůh existuje. Bez něj o náboženství nemůžeme vůbec mluvit. Každý národ, který žije svým náboženstvím, tedy který nečiní zlo, neboť je proti jeho Bohu, přijímá do své přírodnosti určitou duchovnost.

Představme si, že nějaký nekřesťan říká, že to a ono zlo nechce činit, neboť by to bylo proti jeho Bohu. Není snad člověk, který by si neřekl: „Takový člověk bude spasen. Nic jiného se nezdá být možné.“ Napovídá mu to zdravý rozum. A naopak si představme, jak nějaký křesťan říká: „To či ono zlo nic neznamená; proč tedy říkat, že je proti Bohu?“ Neřekl by si snad každý: „Může být takový člověk spasen? Zdá se, že ne.“ I to mu napovídá zdravý rozum.

Někdo může namítnout: „Narodil jsem se jako křesťan, jsem pokřtěn, znám Pána, čtu Slovo a účastním se svatého přijímání.“ Znamená to vše ale něco, když takový člověk žhne touhou po vraždě a pomstě, cizoložství, tajných krádežích, falešných svědectvích či lžích a různých násilnostech, a nepovažuje je za hříchy? Myslí snad takový člověk na Boha či na věčný život? Věří, že opravdu existují? Neříká snad zdravý rozum, že takoví lidé nemohou být spaseni?

Uvedl jsem tyto věci o křesťanech, neboť nekřesťané myslí ve svém životě a podle svého náboženství více na Boha než křesťané. Více však na toto téma uvedu v následujícím textu, a to

v tomto pořadí:

1. Cílem stvoření je nebe z lidského pokolení.
2. Je proto věcí Božské Prozřetelnosti, že každý člověk může být spasen a že spaseni jsou ti, kteří uznávají Boha a dobře žijí.
3. Není-li člověk spasen, je to jeho vlastní vinou.
4. **Všichni jsou tedy předurčení pro nebe, a nikdo pro peklo.**